

การรือพื้นคดีเพ่งขึ้นพิจารณาใหม่

นาย ชูพล ประทุมทาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุบลกรรมหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต
สาขาวิชานิติศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ ชุมพลรงค์น์มหาราชวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2548

ISBN 974-53-1334-9

ลิขสิทธิ์ของชุมพลรงค์น์มหาราชวิทยาลัย

RETRIAL IN CIVIL PROCEDURE

Mr.Chuphol Pratumtan

ศูนย์วิทยทรัพยากร

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Laws Program in Laws

Faculty of Law

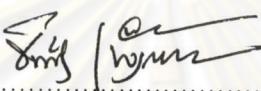
Chulalongkorn University

Academic Year 2005

ISBN 974-53-2334-9

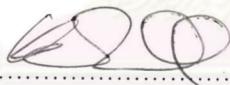
หัวข้อวิทยานิพนธ์ การรีอฟื้นคดีเพ่งชี้นพิจารณาใหม่
โดย นายชูพล ประทุมทาน
สาขาวิชา นิติศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.อภิรัตน์ เพ็ชรสิริ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม อาจารย์พรเพชร วิชิตชลชัย

คณะกรรมการนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

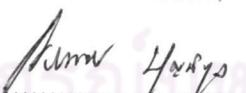

..... คณะกรรมการนิติศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิพัฒน์ เชื้อบุญชัย)

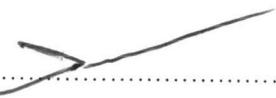
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์(พิเศษ)จรัญ ภักดีธนากรุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.อภิรัตน์ เพ็ชรสิริ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์พรเพชร วิชิตชลชัย)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.วรรණชัย บุญบำรุง)

..... กรรมการ
(อาจารย์ mana nonch สังข์สุวรรณ)

ชุมพล ประทุมทาน : การรื้อฟื้นคดีแพ่งขึ้นพิจารณาใหม่. (RETRIAL IN CIVIL PROCEDURE) อ. ที่
ปรึกษา : รศ. ดร. อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ, อ. ที่ปรึกษาร่วม : อ.พรเพชร วิชิตชลชัย 143 หน้า. ISBN 974-
53-2334-9.

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษาหลักกฎหมายเกี่ยวกับการแก้ไขคำพิพากษาหรือการบรรเทาผลของคำพิพากษาที่เกิดขึ้นโดยมิชอบ และคดีถึงที่สุดแล้ว โดยไม่สามารถแก้ไขด้วยการอุทธรณ์ฎีกาหรือวินิจฉัยได้ไม่ว่าวิธีการแก้ไขนั้น จะมีวิธีดำเนินการหรือมีชื่อเรียกอย่างไร

จากการศึกษาพบว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งบัญญัติวิธีการในการแก้ไขคำพิพากษาถึงที่สุด ที่มีข้อผิดพลาดไว้หลายกรณี ตัวอย่างเช่น การแก้ไขคำพิพากษาที่มีข้อผิดพลาดหรือ ผิดหลงเลิกน้อย (มาตรา 143) คำพิพากษาหรือคำสั่งขัดกัน (มาตรา 146) การเพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ ผิดระเบียบ (มาตรา 27) การร้องสองเดือนเข้ามาในชั้นบังคับคดี (มาตรา 57) อย่างไรก็ต้องบัญญัติข้างต้น สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ ในกรณีที่คำพิพากษาถึงที่สุดได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น ผู้วิจัยพบว่า ยังมีข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากคำพิพากษาอีกหลายประการที่ยังคงผูกพันคู่ความหรือบุคคลภายนอกอยู่ และยังไม่มีบทบัญญัติโดยชัดแจ้งเพื่อแก้ไขหรือบรรเทาความเสียหายที่เกิดจากคำพิพากษาเหล่านี้ เช่น มีพยานหลักฐานใหม่พยานหลักฐานในคดีเดิม เป็นเหตุ คำพิพากษานั้นได้ตัดสินเพราความทุจริตของผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการศาลตัดสินข้อเท็จจริงในคดีแพ่งเกี่ยวน่องกับคดีอาญา โดยไม่ได้นำข้อเท็จจริงในคดีอาญาตัดสิน เป็นต้น วิทยานิพนธ์นี้ยืนยันว่า ประเทศไทยยังมีความต้องการกฎหมายเพื่อนำมาใช้แก้ไขข้อผิดพลาดในคำพิพากษาที่ถึงที่สุดแล้วในกรณีอื่น ๆ อีก ดังนั้นจึงเป็นการพิสูจน์ว่า สมมติฐานที่ว่า “ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งของไทย ยังมีบทบัญญัติที่เปิดโอกาสให้มีการแก้ไขคำพิพากษาหรือรื้อฟื้นคดีแพ่งขึ้นพิจารณาใหม่” ไม่เพียงพอ สมควรที่จะมีการแก้ไขหรือ ตรากฎหมายใหม่ที่เหมาะสม เพื่อเป็นช่องทางให้สามารถบรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้นจากคำพิพากษาที่ตัดสินโดยมิชอบ “ได้มากขึ้น” นั้นเป็นจริง และควรมีการปรับปรุงประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถแก้ไขคำพิพากษาที่ถึงที่สุดแล้วได้ ตามรูปแบบที่ผู้เขียนเสนอแนะ ไว้ท้ายวิทยานิพนธ์นี้

ภาควิชา..นิติศาสตร์.....
สาขาวิชา..นิติศาสตร์.....
ปีการศึกษา..2548.....

ลายมือชื่อนิสิต.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4586072034 : MAJOR LAWS

KEY WORD: JUDGEMENT / ERROR / CIVIL PROCEDURE / RETRIAL / REOPEN

Mr.Chuphol Pratumtan:RETRIAL IN CIVIL PROCEDURE THESIS ADVISOR : ASSO.PROF.

APIRAT PETCHSIRI , THESIS COADVISOR : JUDGE PORNPETCH

WICHITCHOLCHAI, 143 pp. ISBN 974-53-2334-9.

This thesis focuses its study on amendments and remedies for erroneous and unlawful judgments which have been rendered at their finality and cannot be redressed by way of appeal or by any other existing means.

The study found that there are various measures for correction of errors in a final judgment provided in the Civil Procedure Code, e.g. correction of minor mistakes or errors (Section 143), conflicting judgments or orders (Section 146), setting aside undue court proceedings (Section 27), interpleading during execution process (Section 57). However, these measures can relieve the effect of mistakes in the final judgments only to a limited extent. There still exist various issues that will still be binding upon the parties or third persons without proper solution. For example, presence of new evidence, revealed falseness of used evidence, revealed dishonesty of related parties, and factual determination in a civil case without due consideration of facts as found in the related criminal case, etc.

Thailand still needs some new legal amendments to provide other measures to correct such erroneous final judgments. Therefore, research result proves the hypothesis that "the current Thai Civil Procedure Code's provisions provides inadequate measures to safeguard undesirable consequences arisen from erroneous or unlawful judgments or to retrial the case, and that it is appropriate to revise the current laws or enact new ones in order to lessen the negative impacts incurred from improper judgments". And thus it is proper to amend the Civil Procedure Code to allow the process for correction of final judgments, as suggested in detail by the writer in this thesis.

Department Of..Laws..... Student's signature.....

Field of study :..Laws..... Advisor's signature.....

Academic year..2005..... Co-advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความเมตตาช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ
รองศาสตราจารย์ ดร.อภิรัตน์ เพชรสิริ และอาจารย์ พ clue วิชิตชลชัย อาจารย์ที่ปรึกษาและ
ที่ปรึกษาร่วมวิทยานิพนธ์ทั้งสองท่านที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าเยี่งเป็นที่ปรึกษาและกรรมการ
วิทยานิพนธ์ผู้เขียนขอขอบคุณกรรมการวิทยานิพนธ์ทุกท่านอันประกอบด้วย ศาสตราจารย์(พิเศษ)
จรัญ กักดีธนาภูต อาจารย์มาโนช สังข์สุวรรณ อาจารย์ ดร.วรรณาชัย บุญบำรุง ที่กรุณา
ให้คำแนะนำซึ่งเนื่องเป็นอย่างดีทำให้เนื้อหาวิทยานิพนธ์สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ที่ขาดเสียไม่ได้คือบิดามารดา ที่ให้กำลังใจ กำลังทรัพย์และให้กำเนิดข้าพเจ้า
รวมทั้งนางสาวจุฬารัตน์ สุทธิรัตน์ ที่เป็นธุระในการนัดกรรมการวิทยานิพนธ์ ติดต่อกันทาง
คณะนิติศาสตร์และให้ความช่วยเหลือในทุกด้าน ท่านสุนทรียะ เมมื่อนพะวงศ์ที่กรุณาเปลี่ยน
กฎหมายภาษาเยอร์มันและขอบคุณทุกๆท่านที่ได้มีส่วนช่วยเหลือการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ทั้ง
ที่ได้ออกนามและไม่ได้ออกนามมา ณ ที่นี่

หวังว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้คงมีคุณประโยชน์แก่วงการกฎหมายที่ข้าพเจ้ารักและ
แก่ผู้สนใจศึกษาบ้าง หากมีความผิดพลาดใดอย่างอันใดผู้เขียนขอรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	หน้า
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
กิตติกรรมประกาศ.....	๑
สารบัญ.....	๒
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 สมมติฐาน.....	4
1.3 วัตถุประสงค์และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตการศึกษา.....	4
1.5 วิธีดำเนินการวิจัย.....	5
2 หลักความสักดิสทธิ์แห่งคำพิพากษาและความผิดพลาดในคดีแพ่ง.....	6
2.1 หลักความสักดิสทธิ์แห่งคำพิพากษา.....	6
2.1.1 ประวัติความเป็นมา.....	6
2.1.2 ผลผูกพันตามคำพิพากษา.....	10
2.1.2.1 กำหนดเวลาที่คำพิพากษารือคำสั่งมีผลผูกพัน.....	11
2.1.2.2 บุคคลต้องถูกผูกพันตามคำพิพากษา.....	12
2.1.2.3 ข้อยกเว้น.....	13
2.2 ความผิดพลาดในคดีแพ่ง.....	19
2.2.1 ความผิดพลาดในข้อเท็จจริง.....	19
2.2.1.1 ปัญหาในการใช้คุณพินิจ.....	19
2.2.1.2 คำพิพากษารือข้อเท็จจริงในคดีแพ่งขัดกับคดีอาญา...	21
2.2.1.3 การคืนพบพยานหลักฐานใหม่.....	23
2.2.2 ความผิดพลาดในข้อกฎหมาย.....	25
2.2.3 กระบวนการพิจารณาที่ผิดพลาด.....	27
2.2.4 คำพิพากษายัดต่อกำลังลงเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน	29
3 แนวคิดในการรือฟื้นคดีแพ่งขึ้นพิจารณาใหม่.....	34
3.1 หลักการและเหตุผล.....	34

3.2	กระบวนการในการขอพิจารณาคดีใหม่.....	34
3.2.1	วิธีเริ่มคดี.....	34
3.2.2	ข้อจำกัดสิทธิ.....	41
3.3	เหตุในการรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่.....	42
3.3.1	เหตุรื้อฟื้นเพราคำพิพากษาทำโดยข้อเท็จจริงที่ไม่ชอบ.....	42
3.3.1.1	พยานหลักฐานใหม่.....	42
3.3.1.2	พยานหลักฐานในคดีเพิ่มเป็นเท็จ.....	44
3.3.1.3	ผู้พิพากษาหรือลูกบุนวินิจฉัยข้อเท็จจริงผิดพลาด.....	45
3.3.2	เหตุรื้อฟื้นเพราคำพิพากษามิชอบด้วยกฎหมาย.....	46
3.3.2.1	ผู้พิพากษาวินิจฉัยข้อกฎหมายผิดพลาด.....	46
3.3.2.2	มีการเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานกฎหมายหลัง.....	50
3.3.3	เหตุรื้อฟื้นเพรากระบวนการพิจารณาขัดต่อการพิจารณาโดยเป็นธรรม.....	51
3.3.3.1	บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาไม่เป็นกลาง.....	51
3.3.3.2	กระบวนการพิจารณาที่ผิดพลาดทำให้คดีขาดความเป็นกลาง.....	53
3.3.4	เหตุรื้อฟื้นเพราคำพิพากษาขัดต่อความสงบเรียบร้อย.....	54
3.4	ผลของคำสั่งพิจารณาคดีใหม่.....	55
3.4.1	วิธีการพิจารณาคดี.....	55
3.4.2	การทุเลาการบังคับระหว่างการพิจารณาคดีใหม่.....	59
3.4.3	การอุทธรณ์คำสั่งให้พิจารณาคดีใหม่.....	61
4	บทวิเคราะห์.....	66
4.1	การพิจารณาคดีใหม่แบบกว้างหรือแบบแคบ.....	66
4.2	มาตรการแก้ไขความผิดพลาดเมื่อคดีถึงที่สุดแล้วตามกฎหมายไทย.....	70
4.2.1	การแก้คำพิพากษาหรือคำสั่ง.....	71
4.2.2	คำพิพากษาหรือคำสั่งขัดกัน.....	72
4.2.3	การเพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ.....	74
4.2.4	การร้องสอดเข้ามาในชั้นบังคับคดี.....	76
4.3	รูปแบบการรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ที่เหมาะสมกับประเทศไทย.....	77
4.3.1	วิธีการเริ่มคดี.....	78
4.3.2	ข้อจำกัดสิทธิ.....	80
4.3.3	เหตุในการรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่.....	81
4.3.3.1	เหตุรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่เพราคำพิพากษา	

ทำโดยข้อเท็จจริงที่ไม่ชอบ.....	82
4.3.3.2 เหตุรือฟื้นเพราคำพิพากษาไม่ชอบด้วยกฎหมาย.....	83
4.3.3.3 เหตุรือฟื้นเพรากระบวนการพิจารณาขัดต่อหลักการพิจารณาโดยเป็นธรรม.....	85
4.3.3.4 เหตุรือฟื้นเพราคำพิพากษาขัดต่อความสงบเรียบร้อย.	88
4.3.4 ผลของคำสั่งพิจารณาคดีใหม่.....	88
4.3.4.1 วิธีการพิจารณาคดี.....	88
4.3.4.2 การทุเลาการบังคับระหว่างการพิจารณาคดีใหม่.....	91
4.3.4.3 การอุทธรณ์คำสั่งให้พิจารณาคดีใหม่.....	91
4.4 ข้อพิจารณาเกี่ยวกับคดีไม่มีข้อพิพาท.....	92
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	97
5.1 บทสรุป.....	97
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	99
ตัวอย่างกฎหมายที่ผู้เขียนเห็นว่าเหมาะสมกับประเทศไทย.....	103
รายการอ้างอิง.....	107
ภาคผนวก.....	112
กฎหมายเมืองแบบประเทศสหรัฐอเมริกา.....	113
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งประเทศไทย.....	115
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งประเทศไทยรัชกาล.....	120
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งประเทศไทยเยอรมัน.....	136
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งประเทศไทยญี่ปุ่น.....	140
ประวัติผู้เขียนนวัตยานินพนธ์.....	144